

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3052

гр. София, 21.03.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 21.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разглежда дело номер **2937** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.80а от Закона за държавната собственост (ЗДС).

Образувано е по жалба от М. Ц. С., чрез пълномощника й-адв.Е. А.-САК, срещу Заповед №ЗС-15/15.03.2024 година, издадена от името на министъра на отбраната (по заместване), с която на основание чл.80а, ал.1 от ЗДС се изземва от жалбоподателката следния недвижим имот-частна държавна собственост, включен в жилищния фонд към МО, находящ се в [населено място], район „Искър“-СО,[жк], вх.“Г“, ет.14, апартамент №76, изпратена по подсъдност от Върховния административен съд.

С жалбата са наведени и подробно аргументирани всички основания по чл.146 АПК.

В жалбата е обективизирано и особено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед.

На първо място, жалбата е нередовна-към нея няма приложена вносна бележка за платена държавна такса по сметка на АССГ в размер на 10 лева, както и препис от същата за заинтересованата страна-Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“-чл.151, т.3 и т.4 АПК. Жалбата е подадена директно до съда в нарушение на чл.152, ал.1 АПК и не е комплектувана с преписката по издаването ѝ.

Независимо от това, предвид направеното искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, по което съдът дължи произнасяне незабавно (чл.166, ал.3 АПК), приложен заверен от пълномощника-адвокат препис от оспорения акт и наличието на висящо съдебно производство, дължимо е произнасяне по искането.

Искането е допустимо.

Искането за спиране е направено от адресата на заповедта, за който е налице правен интерес-чл.147 АПК. Налице е и процесуалната предпоставка по чл.80а, ал.3 ЗДС-подадена жалба срещу заповедта.

Разгледано по същество искането е основателно, по следните съображения:

1. В отклонение от общия принцип за суспензивния ефект на жалбата (чл.166, ал.1 от АПК), приложимата разпоредба на чл.80а, ал.3 от специалния ЗДС предвижда, че жалбата не спира изпълнението на процесната заповед, освен ако съдът разпорежи друго.

2. В съответствие с чл.166, ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно- при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

3. В тежест на искателя е да посочи и установи пред съда обстоятелствата по чл.166, ал.2 от АПК, при които спирането на изпълнението на заповедта е основателно-значителна или трудно поправима вреда.

4. Настъпването на вредите следва да е достатъчно вероятно. В тежест на лицето, което иска спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта е да докаже наличието на законовите основания за това. Според националната норма и установената практика на Върховния административен съд, следва да става въпрос за нововъзникнали факти и обстоятелства, т. е. такива възникнали след издаване на заповедта и които не са могли да бъдат известни на органа-издател.

Българската държава има позитивни задължения за зачитане правото на личен и семеен живот на гражданите, установени в чл.8 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ).

При преценката дали разпореденото с процесната заповед изземване на държавното жилище съответства на принципа за пропорционалност съдът следва да вземе предвид дали този начин на предварително изпълнение на заповедта е справедливо, зачитат ли се интересите на адресата на заповедта, предвид принадлежността на жалбоподателката към уязвима група, в качеството ѝ на родител на лице, страдащо от параноидна шизофрения, за което същата се грижи и на лице, което не разполага с друго жилище. Видно от изисканата служебно от съда справка от СлВп №400699/21.03.24 година, жалбоподателката не разполага с друго жилище в [населено място] или в друго населено място на територията на страната.

Следва да бъде съобразено приетото от Европейския съд по правата на човека по приложението на чл. 8 от ЕКПЧ – решение от 24 април 2012 г. по делото Й. и др. срещу България, (Жалба № 25446/06), конкретно посочените правни съображения по т.118 от решението. Видно е, че контекстът е свързан със собствено жилище, но също така е видно, че съдът по правата на човека приема, че загубата на жилището е една от най-крайните форми на намеса в правото по чл.8 ЕКПЧ за зачитане на жилището и затова при намеса от такъв мащаб, националният съд следва да се следи особено стриктно за спазването на принципа за съразмерност.

Законодателят в специалния приложим закон- ЗДС не е предвидил преценка на личното положение на адресата на заповедта по чл.80а, ал.1 от ЗДС, а е въвел само формални критерии. Такава преценка не е направена и в мотивите на обжалваната заповед.

Заявените от жалбоподателката факти, че се грижи сама за своя син, страдащ от сериозно психично заболяване и невъзможност да покрие сериозните разходи,

свързани с преместване и наемане на жилище при условията на свободно договаряне, мотивират съда да приеме, че от предварително изпълнение на обжалваната заповед за жалбоподателката, ще настъпят значителни вреди, свързани с правото ѝ на личен и семеен живот. Предварителното изпълнение на заповедта за изземването на единствения ѝ дом я застрашава да остане без подслон и вредите, които биха могли да настъпят за нея биха били значителни и несъразмерни със защитения с допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорения пред съда акт. Следователно нарушен е принципът за съразмерност по чл.6 АПК, мотивиран с личното положение на адресата на заповедта.

С оглед на изложеното основателното искане следва да бъде уважено. Едновременно с произнасяне по искането и на основание чл.158, ал.1 АПК жалбата срещу Заповед №ЗС-15/15.03.2024 година, издадена от името на министъра на отбраната (по заместване) следва да бъде оставена без движение.

Мотивиран така, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА на основание чл.166, ал.3 АПК предварителното изпълнение на Заповед №ЗС-15/15.03.2024 година, издадена от името на министъра на отбраната (по заместване) до приключването на адм. дело №2937/24 година по описа на АССГ с окончателен съдебен акт.

ОСТАВЯ жалбата на М. Ц. С., чрез пълномощника ѝ-адв.Е. А.-САК, срещу Заповед №ЗС-15/15.03.2024 година, издадена от името на министъра на отбраната (по заместване) БЕЗ ДВИЖЕНИЕ.

ДАВА на жалбоподателката 7-дневен срок да приложи по делото вносна бележка за платена по сметка на Административен съд София-град държавна такса в размер на 10 (десет) лева по адм.дело №2937/2024 г. и един брой препис от жалбата за заинтересованата страна.

УКАЗВА на жалбоподателката, че при неизпълнение в срок и на основание чл.158, ал.3 АПК жалбата ѝ срещу Заповед №ЗС-15/15.03.2024 година, издадена от името на министъра на отбраната (по заместване) ще бъде оставена без разглеждане, а производството по делото-прекратено.

ПРЕПИС от жалбата да се изпрати на ответника-министъра на отбраната, който в 3-дневен срок да изпълни задълженията си по чл.152, ал.2 и ал.3 АПК, вкл. и да представи заверен препис от Заповед за заместване № ОХ-217/27.02.24 г. и доказателства за обективната невъзможност (отпуск, командировка, неработоспособност или др. причина) да упражнява правомощията си в периода на заместването му: 02.03.24 г.-05.03.24 г.

Определението в частта му по чл.166, ал.3 АПК подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщението до страните. В останалата му част, определението не подлежи на обжалване.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ:

